

De Primis Et Ultimis Temporibus, Seu De Principio Et Fine Mundi

**Ulloa, Joannes de
Augustæ Vindellicorum [u.a.], 1719**

§. 3. Alia quæ contingent in illo quadriennio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-81404](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-81404)

§. III.

CXXII. Continget 6. circa initium illius quadriennii insignis ea clades, quam suscepturus est Antichristus, de qua egi supra, illius reparatio per diabolicas artes: Universalis acclamatio populorum, & post hæc adventus illius Pseudopropheta, qui quasi Vicarius erit Antichristi quoad spiritualia occisura animas, cum ille curis regni occupatus nequeat consistere semper in eodem loco. Hæc omnia disputavi num. 61. Conditionem autem, & scelera illius pseudoprophetae explicui num. 56. & seqq. Antichristi verò num. 51. Continget 7. quod currente jam ultimo quadriennio, & reparata ea insigni clade, quam Antichristus suscipiet, & debellatis decem illis Principibus, & cooperante illo Pseudopropheta, & plerisque mortalium adorantibus diabolum,

Apo. 13.

& Antichristum adoraverunt Draconem, qui dedit potestatem bestiae, & adoraverunt bestiam, quamvis omnes habituri sint subsidia, quæ dixi num. 57. & seqq. Aperiet hic os suum in blasphemias ad Deum blasphemare nomen ejus, & tabernaculum ejus, (nempe sacrosanctam Jesu Christi

Ad Colof. 2.

humanitatem, in quo Jesu Christo sunt omnes thesauri sapientiae, & scientiæ absconditi, & in quo inhabitat omnis plenitudo Divinitatis corporaliter, & contra quem habebit privatum, & diabolicum odium) & eos, qui in celo habitant. Acerrimi sequaces hujus odii, & blasphemiarum

2. ad Tess.

erunt Judæi tunc superstites, ut dicit Paulus scribens: *Eo quod charitatem veritatis non receperunt, ut salvi fierent, ideo mittit illis Deus operationem erroris, ut credant mendacio, ut judicentur omnes, qui non crediderunt veritati.* Et Judæis dixerat

Joan. 5.

Christus: *Ego veni in nomine Patris mei, & non accipitis me, si alius venerit in nomine suo, illum accipietis.* Videns autem, quod neque Christum, neque eos, qui in celo sunt, potest offendere plus quam verbis, detorquebit opera contra eos, qui

Apocal. 13.

sunt in terris, quoniam erit datum illi bellum facere cum Sanctis, & vincere illos, ut dicit Joannes, & Sanctos Altissimi contemnet, ut prædixit Daniel. Vide num. 83.

Daniel. 7.

Prodebunt tunc duo scelerata edicta, unum a Vicario Antichristi, ne quis possit

R. P. Ulloa de Principio & fine Mundi.

fit emere, aut vendere &c. de quo egi num. 56. Alterum ab Antichristo, quo jure sacrificium Missæ abrogabit, ut supra dicebam, quia licet abrogatio illa jugis sacrificij, de qua Daniel Capite 8. & 11. quater loquitur, sit quæ ab Antiocho emanavit, ut ex contextu constat, qui insignis typus Antichristi fuit, & præfigurabatur cornu illo modico, quod egressum est ex quatuor cornibus, in quæ divisa fuit Monarchia Alexandris: ast abrogatio, de qua loquitur cap. 12.

A tempore cum ablatum fuerit jure sacrificium &c. non potest esse alia, nisi quæ ab Antichristo emanabit, & præfigurabatur in ea, cujus Author fuit Antiochus: Ubi nota obiter, hunc Prophetam prædicere sanè, quæ faciurus erat nequissimus Antiochus; non tamen, quæ hic solus faciurus erat, quoniam hunc vidit cap. 8. sub figura cornu modici orituri ex uno illorum quatuor; quæ dixi, & prævalituri contra meridiem, & contra orientem, & contra fortitudinem: Ergo Antiochum vidit, ut distinctum ab eo Tyranno, quem Capite immediate antecedente viderat sub figura cornu parvuli orti de medio decem cornuum, & tria horum avellentis, & Tyrannidem exercentis usque ad tempus, & tempora, & dimidium temporis. Hic nequit esse alius, nisi Antichristus, vel assigna quis nam sit: Ergo quamvis Daniel cap. 8. & 11. loquatur de Antiocho capite septimo, & duodecimo loquitur de Antichristo.

CXXIII. Continget 8. infelice illo currente quadriennio, quod contigit in persecutione Antiochi, nempe multi secuti sunt sacerdotalem familiam Mathiæ elapsam Hierosolyma, ut pericula fidem abjurandi vitarent: *Tunc descendunt multi, quærentes judicium, & justitiam in desertum.* Sic multi Christiani vadent ad locum illum absconditum, quem parabit Deus carui illi Senatorum Ecclesiæ, cum suo capite (& ad quem confugiet reliquis quæcumque habebant in civitate) ut quærant judicium circa agendas & non agenda, atque justitiam, hoc est, modum conservandi animas suas in justitia, & lege Christiana: Ac propterea dicebam supra hunc etiam sensum posse inesse illis verbis Domini loquentis

Ff 2

tis

tis de eis temporibus. *Ubi* *quique fuerit*
Matth. 24. corpus, nempe Ecclesie, illic congregabun-
 tur & aquile? Continget 9. Vera, &
 stupenda miracula Henoc & Elie adver-
 sus fucata & illusoria, quæ de Vicario
Apoc. 13. Antichristi refert Joannes, qui de illis,
 non verò de his, scribit: *Hi habent pote-*
Ib. c. 11. *statem claudendi caelum, ne pluat diebus pro-*
phetæ ipsorum: Et potestatem habent super
Ibidem. *aquas convertendi eas in sanguinem, & percu-*
tere terram omni plaga quotiescunque volue-
rint. Multoties quærentur ad necem,
 sed frustra imò magno malo inimico-
 rum, quippe: *Siquis voluerit eis nocere,*
ignis exiet de ore eorum, & devorabit inimi-
Ibidem. *cos eorum,* ut jam dixi. Hac potestate
 fungentur diebus mille ducentis sexaginta,
 quod est tempus divinitus præfinitum
Ibidem. suæ prædicationi. His diebus transa-
 ctis, cessabit ea potestas, quia tunc *bestia,*
quæ ascendet de abyssu faciet adversus eos bel-
lum, & vincet illos, & occidet eos. Cùm
 igitur hi duo incepturi sint suam prædi-
 cationem quando incipiat universalis
 Monarchia Antichristi, cujus initio ab-
 olebit jure sacrificium Missæ, ut nuper
 dicebam: & cùm Monarchia ea sit du-
 ratura tres annos cum dimidio, ut toties
 dixi, & scripturis tribus ostendi n. 99.
 Si prædicatione horum non est duratura,
 nisi diebus mille ducentis sexaginta, se-
 quitur quòd à fine hujus prædicationis
 usque ad finem Monarchiæ Antichristi,
 seu usque ad mortem hujus erunt sep-
 temdecim circiter dies.
 CXXXIV. Continget 10. in his sep-
 temdecim diebus bellum, quod contra
 illos movebit Antichristus, ut nuper di-
 cebat Joannes, quod non erit bellum,
 quo milites congregiantur cum militi-
 bus, sed quo apparitores, & lictores
 Antichristi quærant illos, explorent an
 capi se sinant, illos capiant, & in custo-
 diam tradant. Continget item Marty-
Ibidem. rium ipsorum. Continget, quòd *cor-*
pora eorum per tres dies, & dimidium, insep-
 tula jacebunt Hierosolymis. Con-
 tingent vanæ illæ reciproca congratula-
 tiones, quoniam *hi duo Prophetæ cruciave-*
Ibidem. *runt eos, qui habitabant super terram.* Con-
 tinget ipsorum resurrectio post illos tres
 dies, & dimidium, ad vocemque illam
 cœlestem *ascendite huc caelum conscen-*
 dent ad præsentiam suorum inimico-

rum, quorum aliqui forsitan facient, quod
 fecerunt illi, qui videntes, quæ fiebant
 in morte Christi *percutientes pectora sua*
verebantur. Continget protinus Hie-
 rosolymis terremotus horrendus, quo
 decima pars Hierosolymæ ruet, & sep-
 tem millia hominum sepeliet. Con-
 tinget, quod nuper dicebam, nempe,
 quòd *reliqui in timorem sunt missi & de-*
rum gloriam Deo caelis forte non transeun-
 ter, sed cum penitentia vera, & quæ la-
 lularis sit, quia fortè hi minùs pecca-
 runt, quàm illa septem millia hominum,
 vel quia cùm proprium sit, inscrutabi-
 lium judiciorum Dei, & investigabilium
 viarum ejus, in causa æquali, unum as-
 sumere, & alterum derelinquere, & hoc
 sine acceptatione personarum, cum
 non sit iniquitas apud Deum; hac de
 causa, ut secundum electionem propo-
 situm Dei firmiter maneat non ex ope-
 ribus, sed ex prædestinante Deo, reliquis
 concedet, ut misericors Pater, tempus
 & auxilia efficacia ad penitentiam: ne-
 gabit autem utrumque illis septem mil-
 libus, ut severus Judex.

CXXXV. Continget 11. quòd ultimo
 illorum septemdecim dierum, nimirum, *quod*
 quando impleti sint tres anni cum di-
 midio, seu tempus, & tempora, & dimi-
 dium temporis, juxta Danielelem, seu
 quadraginta duo menses juxta Joannem,
 cadat in Antichristum, & suum Vi-
 carium, fulmen illud, quod in Baltha-
 sarum temulentum cecidit *mane numeravit*
Deus regnum tuum, & completit illud,
 (quia jam exercuisti Tyrannidem per
 tres annos cum dimidio, seu per duos
 supra quadraginta menses, quod erat
 tempus tibi concessum: *Data est ei pote-*
stas facere menses quadraginta duos)
Thecel: appensus es in stratis, & invenis es
minùs habens, imò iniquitatum pondere
 prægravis, sicut etiam Balthasar ille in-
 quitatibus prægravis erat; sed conten-
 tus fuit Spiritus sanctus negativum dum-
 taxat exprimere in sententia illa, quia
 negativum solum sententiæ illi suffice-
 bat. *Phares: Divisum est regnum tuum,*
datum est Medis, & Persis: hoc loquendo
 de Balthasare; sed quando loquebatur
 idem Propheta de Antichristo dicit,
 auferendam esse ipsi potentiam *Reg-*
num tuum, & potestatem, & magnitudinem

quæ est super omne cælum datur populo San-
 ctorum Altissimi: Morientur itaque ulti-
 mō illorum septemdecim dierum Anti-
 christus, & Vicarius suus, corporeque
 & anima descendunt in infernum, quip-
 pe vivi missi sunt hi duo in stagnum ignis ar-
 dentis sulphure. Antichristi mors erit,
 qualem supra insinuavi ex Paulo, &
 Isaia. De illo enim scribit Paulus: Quem
 Dominus Iesus interficiet spiritu oris sui, &
 destruet illustratione adventus sui in eum: Si-
 cut etiam sol illustratione sui adventus
 hoc est Aurorâ, fugat obscenas noctur-
 nas aves, & tunc etiam mucro latronis con-
 ditur. Isaia autem prædixerat de Iesu
 Christo spiritu labiorum suorum interficiet
 impium, quod nomen indefinitum accipi
 potest determinatè pro Antichristo, qui
 antonamasticè impius erit, maximè ac-
 cedente autoritate illa Pauli.

CXXVI. Neque magna est difficul-
 tas in eo, quòd ambo hi Textus intelli-
 gantur in sensu obvio, & quem verba
 præferunt: si enim Moyses spiritu oris,
 seu labiorum suorum, interfecit rebel-
 lem eam turbam: Confestim igitur, ut ces-
 savit loqui, dirupta est terra sub pedibus eo-
 rum, & aperiens os suum devoravit illos cum
 tabernaculis suis, & universa substantia eo-
 rum, descenderuntque in infernum. Si Elias
 spiritu oris sui interfecit illos duos quin-
 quagenarios cum cohortibus suis. Si ho-
 mo Dei sum, descendat ignis de cælo, & de-
 voret te, & quinquaginta tuos: Si hic idem
 Elias cum suo socio tempore prædica-
 tionis habebunt potestatem occidendi
 inimicos spiritu oris sui, si quis voluerit
 eos nocere, ignis exiet de ore eorum, & devo-
 rabit inimicos eorum. Si qui nuntiabant
 captivitatem Arcæ spiritu labiorum suo-
 rum, sive verbis suis, interfecerunt He-
 li. Cecidit de sella retrorsum iuxta ostium,
 & fractis cervicibus mortuus est. Si Petrus
 verbis suis protinus evexit claudum à
 nativitate. In nomine Iesu Christi Na-
 zarenus surge, & ambula, & alio spiritu labio-
 rum suorum duos conjuges subdolos
 necavit. Audiens autem Ananias hæc ver-
 ba, cecidit & expiravit: Si ipse Dominus
 spiritu quoque oris sui alios impios re-
 trorsum projecit: Ut ergo dixit eis: Ego
 sum, abierunt retrorsum, & ceciderunt in ter-
 ram, & spiritu etiam labiorum suorum
 dedit potestatem dimittendi peccata.

Insufflavit, & dixit eis: Accipite spiritum
 sanctum, quorum remisistis &c. Denique
 si apprensus in aere prope Damascum
 Saulo inhiantis sanguini Christianorum,
 spiritu oris sui prostravit Saulum, ut re-
 surgeret Paulus. Saule, Saule quid me per-
 sequeris. Si inquam hæc ita sunt, mirum
 non erit, quòd apprensus Dominus JE-
 sus in aere, & primò corruscatione, atq;
 illustratione adventus sui sternens Anti-
 christum, sicut subito cælesti fulgore
 circumdatus Saulus cecidit in terram;
 deinde sensibilem vocem emittens iuxta
 idioma infelici ei notum, ipsum inter-
 ficiat, & ipsius socios: Et hoc videtur
 Joannes insinuasse, inquiens: Cateri oc-
 cisi sunt in gladio sedentis super equum, qui
 procedit de ore ipsius, quatenus videlicet
 tonante Domino, & jubente contingat
 ille terramotus, qui decimam partem
 Hierosolymæ subvertet, ac septem mil-
 lia hominum occidet; quòd si Dominus
 non appareat in aere, potest ex aliqua
 hostia consecrata (non enim obtinebit
 Antichristus, quòd nullus prorsus Sa-
 cerdos sacrificet adhuc in abscondito
 loco) emittere, & illustrationem, sive
 fulgorem prostermentem illum nequam,
 & vocem occidentem illum: non ergo
 est magna difficultas in eo, quòd utraq;
 illa verba Isaia, ac Pauli intelligantur in
 sensu litterali obvio, & quem verba ip-
 sa sonant.

CXXVII. Quæ autem contingent in
 diebus immediatè subsequentibus, ne-
 ces horum duorum, possunt utcumque
 elici ex Daniele, Ezechiele, & Joanne:
 quamvis Daniel, ut notavi num. 122.
 loquatur de Antiocho capite octavo, &
 undecimo, & quater meminerit ibi de
 ablatione jugis sacrificij, emanatura ex
 illius improbi edicto; ast Cap. 7. & 12.
 loquitur de Antichristo, & cum in duo-
 decimo memoret quoque ablationem
 jugis sacrificij, à tempore cum ablatum fuerit
 jugis sacrificium &c. Videtur ablationem
 hanc emanaturam, non ab Antiocho
 multis retrò sæculis mortuo: sed ab An-
 tichristo, & consequenter videtur loqui
 de ablatione jugis sacrificij Christiano-
 rum, hoc est de abrogatione Missæ: In-
 primis enim Cap. illo duodecimo dicit:
 Veniet tempus, quale non fuit ab eo, ex quo
 gentes esse ceperunt, usque ad tempus illud.

Actor. 9.

Apocal. 19.

Num. 16.

4. Reg. 1.

Apoc. 11.

1. Reg. 4.

Actor. 3.

Ibidem. 5.

Joan. 18.

Hæc verba aptari nequeunt commodè, nisi illis ultimis temporibus mundi, de quibus idem, & eisdem ferè verbis dicit Christus Dominus. *Erit enim tunc tribulatio magna, qualis non fuit ab initio mundi usque modo, neque fiet.* Planum videtur, Dominum loqui de eodem tempore, de quo Daniel, seu de quo Gabriel loquebatur Danieli in eo Cap. 12. sed Christus loquitur de ultimis temporibus mundi, quia ibidem addit: *Statim autem post tribulationem dierum illorum sol obscurabitur &c.* Ergo etiam Gabriel loquitur in eo Capite duodecimo de ultimis temporibus, & consequenter de Antichristo, & de ablatione Missæ, quippe non erit aliud iuge sacrificium, quod auferatur: Deinde ibidem dicit Gabriel: *Multi de his, qui dormiunt in terræ pulvere, evigilabunt, alij in vitam æternam, & alij in opprobrium.* Neque hæc verba possunt commodè cadere, nisi in ultimum tempus, quia tunc solum erit hæc resurrectio, & diversitas sortium: neque remoretur, quòd Gabriel non dicit, *omnes, qui dormiunt in terræ pulvere, sed multi*, jam enim ostendi suprâ, morem esse Scripturæ ponere *Multi*, pro *omnes*, v. g. *Qui pro vobis, & pro multis effundetur &c.* Præterea cum ibidem quæsisset Daniel ab Angelo: *Usquequo finis horum mirabilium*, audivit Angelum jurantem per Deum, *quia in tempus, & tempora, & dimidium temporis*, videtur, quòd verba hæc Capitis duodecimi significant idem determinatum tempus, quòd significabant Capite septimo, nimirum tempus Monarchiæ Antichristi; Est itaque vero simillimum, in hoc Cap. 12. esse sermonem de ultimo quadriennio mundi, atque de ablatione jugis sacrificij edicenda per Antichristum, & suum Pseudoprophetam.

CXXVIII. Dicit ergo Daniel ibi, quòd à tempore, cum ablatum fuerit iuge sacrificium, & posita fuerit abominatio in desolationem. (hoc est, imago Antichristi, ut insinuat Joannes, suffecta sit in locum Eucharistiæ) *dies mille ducenti nonaginta*; sed Antichristus initio suæ universalis Monarchiæ (vel paulò post, quia diabolus, quo agitabitur, non finet ipsum longas inducias dare) auferet iuge sacrificium, & substituet illam abominatio-

nem. Ergo dies illi numerandi sunt ab initio physico, vel morali Monarchiæ illius; sed initio eodem incipient prædicare Henoc, & Elias, ut est credibile, quia nescit tarda molimina sancti Spiritus gratia, præsertim in tempore adeo periculoso. Ergo dies illi numerandi sunt ab initio dictæ Monarchiæ Antichristi, & prædicationis horum Prophetarum. Sed hi prophetabunt diebus mille ducenti sexaginta: Ergo ex illis mille ducentis nonaginta jam habemus mille ducentos sexaginta communes Antichristo, & eis duobus Sanctis. Sed Antichristus regnurus est diebus mille ducentis septuaginta septem, quando quidem regnurus est quadraginta duobus mensibus, seu tribus annis cum dimidio, ut toties dixi ex Scriptura: Ergo regnabit septemdecim diebus post mortem illorum duorum, & consequenter diebus septemdecim erit diuturnior Monarchia Antichristi, quàm prædicatio Henoc, & Eliæ: Ex illis ergo diebus mille ducentis nonaginta, quos dicit Daniel à tempore, quo ablatum fuerit iuge sacrificium, habemus expendendos mille ducentos septuaginta septem, partim prædicatione illorum Sanctorum, partim Monarchia Antichristi; restant usque ad nonaginta tredecim dies. Quid in his continget?

CXXIX. Respondeo huic dubio, quo incepi numerum 127. Continget 12. atrox illud bellum Gog, & Magog, de quo fusè egi Capite 5. contra Ecclesiam illam ultimam, id est, contra illum supremum Ecclesiasticum Senatam cum suo Capite, & contra illos Fideles, qui ut dicebam num. 123. sequentur fugitivam eam Ecclesiam. quæ aquilinis alis adjuncta per Deum discesserat ab exciâ jam, & combusta Roma in locum ibi paratum à Deo, ut explicui Capite 6. De Gog namque dicebat Ezechiel citatus suo loco venturum in novissimo antichristum, item in novissimis diebus. Et hi tredecim dies videntur esse illud modicum tempus, quo solvendum esse diabolum ad ultimum hoc bellum inferendum Ecclesiæ, prædixit Joanni Angelus quidam, & videntur esse brevitas illa, de qua Dominus inter loquendum de ultimis temporibus; nisi brevitas fuisset dies

illi, & significantur illo verbo Ezechielis de hac re loquentis, quasi *tempestas*; quæ non multum durare solet; Et quamquam, ut ibi dicebam soli tredecim dies sint valde modicum tempus ad tanta molimina belli, qualia Joannes ibidem, & Ezechiel Capitibus 38. & 39. referunt, si bellum illud parandum, & inferendum esset sola arte, viribus, & industria humana; at cum parandum, & inferendum sit arte, viribusque diaboli qui congregabit eos in prælium, & quidem solutus à catena: solvetur *Satanas de carcere suo, & exhibit, & seducet gentes* &c. Impossibile non erit viribus, multitudiniqu; diabolorum, suo duci subordinatorum, qui probè sciet, quod modicum tempus habet, excitare, movere, trahereque ex quatuor partibus mundi examina illa populorum, quos dicunt Ezechiel, & Joannes. Etenim diaboli amiserunt utique gratiam cum tota sua suppellectili, sed non naturâ. Quocirca quo ad naturalia multi eorum sunt æquales, multi superiores, respectu multorum sanctorum Angelorum. Jam quantæ, ac quales sint Angelicæ vires naturales, constat ex illo, qui paucis momentis temporis in impetu spiritus sui transtulit per aera Haabacuc ex Judæa Babylonem, apprehensum capillo capitis sui. Constat ex illo, qui nocte una percussit in castris *Affyrorum centum octoginta quinque milia*. Constat ex duobus illis, à quibus Sodomam est subversa in momento, ut dicit Jeremias, quatenus nimirum Dominus pluit super Sodomam, & Gomorrhæam sulphur, & ignem à Domino de celo, & subvertit civitates has, & omnem circa Regionem universos habitantes Urbium, & cuncta terra viventia. Constat ex impetu, & velocitate, nobis ferè inapprehensibili, qua spatio paulò majore, quam 24. horarum, circumagunt immensum corpus solare, Saturninum ab ortu in occalum singulis diebus: Cum ergo tanta sit Angelica vis, & diaboli viribus naturalibus non sint privati & in ultimo eo tempore futuri sint soluti à catena (hoc est, permisi à Deo nunc compeccente illos) materia non est admirationis, quod modico illo tempore tredecim dierum, excitent horrendam illam procellam, quam dicunt ambo illi Propheta, cum præter dictas vires,

propriis Angelicæ naturæ, accedat innumerabilis multitudo infelicitum eorum spirituum adjuvantium Ducem suum in ultimo certamine constitutum. Reliqua de hoc bello dedi Cap. 5. ubi distingue actuale bellum, & excitationem præparationemque illius. Hæc potest incipere multo ante; sed bellum formale durabit tantum diebus 13.

§. IV.

CXXX. Transactis his tredecim diebus tantæ tribulationis, & angoris in illa afflictâ Ecclesia fugitiva forsan ad Palæstinam, ut supra dicebam num. 96. (ut verificetur etiam secundum litteram illud Propheticum de fidelibus exeuntibus ad spolia exercitus Gog colligenda. *Egredientur habitatores de Civitatibus Israel, & succendent, & comburent arma* &c. *Ezech. 39.* Et consequenter transactis illis mille ducentis nonaginta diebus ab initio Monarchiæ Antichristi, seu ab ablatione jugis sacrificij, quos dicit Daniel: restant quadraginta quinque circiter dies usque ad adventum Christi, atque ad suum manifestum regnum, quia tunc ab omnibus omnino, sive volentibus, sive nolentibus, agnosceatur, quia videbunt eum constitutum esse à Deo Judicem vivorum, atque mortuorum; Etenim post dictum illum dierum octoginta subjungit Daniel: *Beatus, qui expectat, & pervenit usque ad dies mille trecentos triginta quinque.* Et Joannes post narratam cladem atque damnationem Gog, immediatè subjungit: *Et vidi thronum magnum candidum (ad significandum sinceritatem Judicij tunc peragendi, & sententiæ dandæ) & sedentem super eum, à cujus conspectu fugit terra, & cælum, & locus non est inventus eis, nempe quia ad præsentiam tantæ majestatis non comparebant) & vidi mortuos magnos, & pupillos stantes in conspectu throni, & libri aperti sunt, & alius liber apertus est, qui est vita, & judicati sunt mortui ex his, quæ scripta sunt in libris secundum opera ipsorum.* Hæc omnia manifesta sunt indicia adventus, & regni Christi, nec non resurrectionis, ac judicij universalis: ergo scribens hæc Joannes immediatè post supplicium Gog, & cum eo quasi connectens illa, videtur prædicere